

Sygn. akt XI GC 1221/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 3 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Muzyka

Protokolant: Kamila Szczerbińska

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2020 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki komandytowej z siedzibą w S.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz powódki (...) spółki komandytowej z siedzibą w S. kwotę 7429 zł (siedem tysięcy czterysta dwadzieścia dziewięć złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 października 2018 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2858,90 zł (dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt osiem złotych dziewięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Andrzej Muzyka

Sygn. akt XI GC 1221/19, dnia 26 marca 2020 r.

UZASADNIENIE

(sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym)

W pozwie z dnia 27 maja 2019 r. (...) spółka komandytowa w S. zażądała zasądzenia od (...) spółki akcyjnej w Ł. kwoty 7429 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 października 2018 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazała, że dochodzi należności z tytułu odszkodowania związanego z kosztami najmu pojazdu zastępczego, po nabyciu wierzytelności od poszkodowanego..

Sprzeciwem od nakazu zapłaty, pozwana zaskarżyła nakaz zapłaty w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i obciążenie powodów kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że przyznaje, że ponosi odpowiedzialność co do zasady. Zakwestionowała wysokość szkody i podniosła iż poszkodowany przyczynił się do jej zwiększenia.

W toku spawy podtrzymano stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lipca 2018 r. doszło do zdarzenia w ruchu drogowym, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki S. (...) należący do J. P. (1).

Sprawca szkody posiadał polisę odpowiedzialności cywilnej w (...) spółki akcyjnej w Ł..

Bezsporne.

Poszkodowany potrzebował samochodu zastępczego do dojazdu do pracy, obowiązków dnia codziennego. Poszkodowany wyjechał wynajętym pojazdem na urlop w góry na Słowację. Przejechał około 2,5 tysiąca kilometrów. Poszkodowany nie miał innego pojazdu, którym mógłby zastąpić pojazd uszkodzony.

W powyższym celu wynajął pojazd zastępczy - samochód osobowy marki F. o nr rej. (...). Umowa została zawarta na czas nieokreślony, a obowiązywała od dnia 28 lipca 2018 r. Strony ustaliły czynsz najmu na kwotę 200 zł + podatek VAT.

Umowa najmu obowiązywała do dnia 19 września 2018 r., tj. 54 dni. Łączny koszt najmu pojazdu zastępczego zamknął się w kwocie 13.284 zł brutto.

W dniu 25 września 2018 r. (...) spółka komandytowa w S. wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 13.284 zł z tytułu najmu przez okres 54 dni pojazdu zastępczego F. (...) od dnia 28 lipca 2018 r. do dnia 19 września 2018 r. Faktura obejmowała również koszt usługi parkingowej.

Dowód.

- umowa najmu z dnia 28 lipca 2018 r. z regulaminem, k. 18-20.

- zeznania świadka J. P., k. 80.

- faktura, k. 21,

- pismo poszkodowanego, k. 31.

(...) spółka komandytowa w S. nabyła wierzytelność z tytułu szkody komunikacyjnej z dnia 27 lipca 2018 r. w związku z najmem pojazdu zastępczego od J. P. (1) na mocy umowy cesji z dnia 25 września 2018 r.

Dowód:

- umowa cesji, k. 17.

(...) spółka komandytowa w S. zgłosiła roszczenie do (...) spółki akcyjnej w Ł. pismem z dnia 27 września 2018 r. wzywając do zapłaty kwoty 13.284 zł.

(...) spółka akcyjna w Ł. decyzją z dnia 5 października 2018 r. przyznała na rzecz powódki kwotę 5.855 zł. Pozwana uznała stawkę w wysokości 172 zł i zweryfikowała czas najmu do 34 dni.

Dowód:

- pismo z dnia 27 września 2018 r., k. 22.

Szkoda z dnia 27 lipca 2018 r. była szkodą całkowitą. Decyzją z dnia 11 września 2018 r. (...) spółka akcyjna w Ł. przyznała odszkodowanie z tytułu szkody całkowitej, które wypłacono w dniu 17 września 2018 r. w kwocie 8.500 zł oraz w dniu 18 września 2018 r. w kwocie 900 zł.

Dowód:

- potwierdzenie zrealizowania transakcji, k. 24, k. 25,
- decyzja, k. 26,
- korespondencja elektroniczna, k. 27-30.

W dniu 29 stycznia 2019 r. (...) spółka akcyjna w Ł. została wezwana do zapłaty z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Dowód:

- pismo z dnia 29 stycznia 2019 r., k. 23.

J. P. (1) nabył nowy pojazd po 3 dniach od daty wypłaty odszkodowania.

Dowód.

- zeznania świadka J. P., k. 80.

Pojazd wynajęty to pojazd tej samej klasy co uszkodzony. Średnia stawka za dobę wynajmu pojazdu zastępczego w klasie pojazdu uszkodzonego i wynajętego w opcji bez limitu kilometrów z pełnym zakresem ubezpieczenia OC/AC, przy rozliczeniu bezgotówkowym, braku kaucji wynosiła w okresie najmu pojazdu zastępczego 216,43 zł (netto), 266,21 zł brutto.

Dowód:

- pisemna opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej R. S., k. 84-88.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

Roszczenie względem ubezpieczyciela w przedmiotowym postępowaniu wynika z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, stosownie do którego poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. O zgłoszonym roszczeniu zakład ubezpieczeń powiadamia niezwłocznie ubezpieczonego. Tożsamą normę zawiera art. 822 § 4 kc w zw. z art. 822 § 1 – 3 kc..

W myśl 3 ust 1 w zw. z art. art. 4 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów.

Przy czym zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest uzależniony od zakresu odpowiedzialności posiadacza lub kierującego pojazdem. Z art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych wynika, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Powyższy obowiązek doprecyzowuje art. 35 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, który stanowi, że ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

Wysokość odszkodowania winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności.

Przepis art. 36 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych w zdaniu pierwszym stanowi, iż odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Przytoczone przepisy łączą więc odpowiedzialność ubezpieczyciela z obowiązkiem odszkodowania, do którego zobowiązany jest posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym, który to obowiązek wynika z art. art. 436 kc w zw. z art. 435 par. 1 k.c.

Powód w przedmiotowej sprawie powinien więc wykazać, przesłanki od których zależy odpowiedzialność posiadacza mechanicznego środka komunikacji, tj. 1) fakt posiadania mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody, 2) szkodę oraz 3) związek przyczynowy pomiędzy ruchem mechanicznego środka komunikacji, a powstałą szkodą.

Powód kierując roszczenie w stosunku do ubezpieczyciela, ponadto powinien wykazać, że zakład ubezpieczeń zawarł ze sprawcą szkody umowę ubezpieczenia obowiązkowego OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Na gruncie przedmiotowej sprawy pozwany nie kwestionował co do zasady odpowiedzialności ubezpieczającego za szkodę spowodowaną przez sprawcę. Zakład ubezpieczeń zakwestionował wysokość szkody oraz podniósł zarzut przyczynienia się poszkodowanego do zwiększenia szkody, wobec odrzucenia możliwości najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem pozwanego.

Powódka wykazali legitymację poprzez załączenie do pozwu umowę cesji wierzytelności. Z art 509 par. 1 kc wynika, że co do zasady każda wierzytelność jest zbywalna. Przepisy ustawy nie przewidują zakazu zbywania wierzytelności wobec ubezpieczyciela z tytułu odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez samoistnego posiadacza mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody (art. 436 par. 1 kc). Taka umowa znajduje również podstawę w art. 353 (1) kc. Umowa cesji miała charakter odpłatny, albowiem przelano na wynajmującego roszczenie o dochodzenie należności z tytułu najmu pojazdu zastępczego, z którego poszkodowany faktycznie korzystał.

Przechodząc do uzasadnienia wysokości należnego powodom odszkodowania wskazać należy, że zakład ubezpieczeń odpowiada w takim samym zakresie, w jakim odpowiada posiadacz pojazdu (kierujący pojazdem).

Posiadacz pojazdu odpowiada natomiast za szkodę w pełnej wysokości, na podstawie art. 361 § 2 kc. Z powyższego przepisu wynika, że granicach określonych w § 1, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Należy przyjąć, że szkodą jest uszczerbek majątkowy, czyli zmniejszenie się majątku wskutek określonego zdarzenia, z pominięciem tych zdarzeń, które zależą od woli doznającego uszczerbku.

Przy czym stosownie do art. 363 § 1 zd. 1 kc naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W pozwie powód złożył wniosek o powołanie biegłego na okoliczność ustalenia średniej stawki najmu pojazdu. Sąd postanowił przeprowadzić dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i kosztorysowania napraw pojazdów R. S..

Opinię przez tegoż biegłego sporządzoną na piśmie Sąd uznał za miarodajną dla ustalenia wysokości szkody doznanej przez powoda na skutek uszkodzenia samochodu osobowego, o którym mowa w stanie faktycznym sprawy.

Opinia powyższa została sporządzona przez kompetentny podmiot dysponujący odpowiednią wiedzą specjalistyczną i doświadczeniem zawodowym, a mianowicie specjalistę w zakresie techniki samochodowej i kosztorysowania napraw pojazdów. Biegły sporządzając opinię oparł się na całokształcie zebranego w sprawie materiału dowodowego,

dokonując jego szczegółowej analizy w kontekście tezy dowodowej wynikającej z postanowienia Sądu o przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego i poddając go następnie weryfikacji w oparciu o wskazane w opinii metody badawcze. Opinia biegłego jest jasna i pełna, a wnioski w niej zawarte zostały logicznie uzasadnione, stanowiąc konsekwentne zwięźczenie przedstawionego w opinii procesu rozumowania. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd uznał opinię biegłego za w pełni przekonywującą, tym bardziej, że strona pozwana nie wносиła zarzutów do tej opinii.

Mieć należy na uwadze, że biegły ustalił, iż średnia cena najmu pojazdu zastępczego klasy pojazdu uszkodzonego i wynajętego wynosiła 266,21 zł brutto, co jest kwotą niższą od ustalenia stron w umowie najmu z dnia 28 lipca 2018 r.

Wobec tego, że szkoda miała charakter całkowity uzasadniony czas najmu pojazdu zastępczego mógł wynosić nawet 14 dni od dnia wypłaty odszkodowania. Przy czym powyższe należy oceniać w realiach konkretnej sprawy. Wiek i wartość pojazdu w tym kontekście nie ma w ocenie Sądu żadnego znaczenia. Poszkodowany zeznał, że nabył pojazd po 3 dniach od wypłaty odszkodowania, więc uzasadniony okres najmu należałoby liczyć jako 3 dni od dnia 18 września 2018 r. Faktycznie najem trwał krócej, to do dnia 19 września 2018 r., a więc cały okres najmu był zasadny.

Oferta złożona przez pozwanego nie mogła pomniejszyć wysokości zasądzonej należności, wobec tego, że obejmowała ona krótszy okres niż Sąd uznał za uzasadniony. Pozwany stał na stanowisku że uzasadniony okres najmu to 34 dni. Dodać należy, że pozwany nie wykazał, że pojazd który oferował umożliwiał wyjazd za granicę, podczas gdy pojazd zastępczy musiał mieć taką możliwość, wobec tego, że poszkodowany spędził urlop na Słowacji.

W konsekwencji Sąd zasądził kwotę (...) z 1 (13.284 zł – 5855 zł).

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Odsetki zasądzone od dnia 28.10.2018 r.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt I wyroku.

Stan faktyczny Sąd oparł o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy oraz o treść zeznań świadka, które korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym. Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie były podważane przez żądaną ze stron.

W pkt II wyroku zasądzone na rzecz powoda koszty procesu na podstawie art. 98 § kpc. Pozwany przegrał sprawę w całości. Na koszty składała się opłata sądowa w kwocie 372 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, zaliczka na biegłego w kwocie 669,90 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w stawce minimalnej w kwocie 1800 zł.

SSR Andrzej Muzyka

Sygn. akt XI GC 1221/19, dnia 26 marca 2020 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Andrzej Muzyka